

Kavanoz ve Taşlar

Profesör sınıfa girip karşısında duran dünyanın en seçilmiş öğrencilerine kısa bir süre baktıktan sonra;

- “Bu gün Zaman Yönetimi konusunda deneyle karışık bir sınav yapacağız” dedi.

Kürsüye yürüdü, kürsünün altından kocaman bir kavanoz çıkarttı. Arkadan, kürsünün altından bir düzine yumruk büyüklüğünde taş aldı ve taşları büyük bir dikkatle kavanozun içine yerleştirmeye başladı.

Kavanozun daha başka taş almayacağına emin olduktan sonra öğrencilerine döndü ve;

- “Bu kavanoz doldu mu?” diye sordu

Öğrenciler hep bir ağızdan

- “Doldu” diye cevapladılar

Profesör ;

- “Öyle mi?” dedi Kürsünün altına eğilerek bir kova mıcır çıkarttı. Mıcırı kavanozun ağzından yavaş yavaş döktü. Sonra kavanozu sallayarak mıcırın taşların arasına yerleşmesini sağladı.

Sonra öğrencilerine dönerek bir kez daha;

- “Bu kavanoz doldu mu?” diye sordu

Bir öğrenci;

- “Dolmadı herhâlde” diye cevap verdi

“Doğru” dedi profesör ve gene kürsünün altına eğilerek bir kova kum aldı ve yavaş yavaş tüm kum taneleri taşlarla mıcırın arasına nüfuz edene kadar döktü.

Gene öğrencilerine döndü ve;

- “Bu kavanoz doldu mu?” diye sordu

Tüm sınıftakiler bir ağızdan;

- “Hayır” diye bağırdılar

“Güzel” dedi profesör ve kürsünün altına eğilerek bir sürahi su aldı ve kavanoz ağzına kadar doluncaya dek suyu boşalttı.

Sonra öğrencilerine dönerek;

- “Bu deneyin amacı neydi” diye sordu.

Uyanık bir öğrenci hemen;

- “Zamanımız ne kadar dolu görünürse görünsün, daha ayırabileceğimiz zamanımız mutlaka vardır” diye atladı.

Profesör;

“Hayır, bu deneyin esas anlatmak istediği “Eğer büyük taşları baştan yerleştirmezsen küçükler girdikten sonra büyükleri hiç bir zaman kavanozun içine koyamazsın” gerçeğidir. Her öğrenci bu hikâyede olduğu gibi kendisi için neyin önemli neyin önemli neyin önemsiz olduğunu saptamalı. Kavanoza onları ona göre koymalıdır. Yani öğrenci kavanoza önce yapmak zorunda olduklarını, daha sonra yapmak istediklerini yine önem sırasına göre koymalıdır.